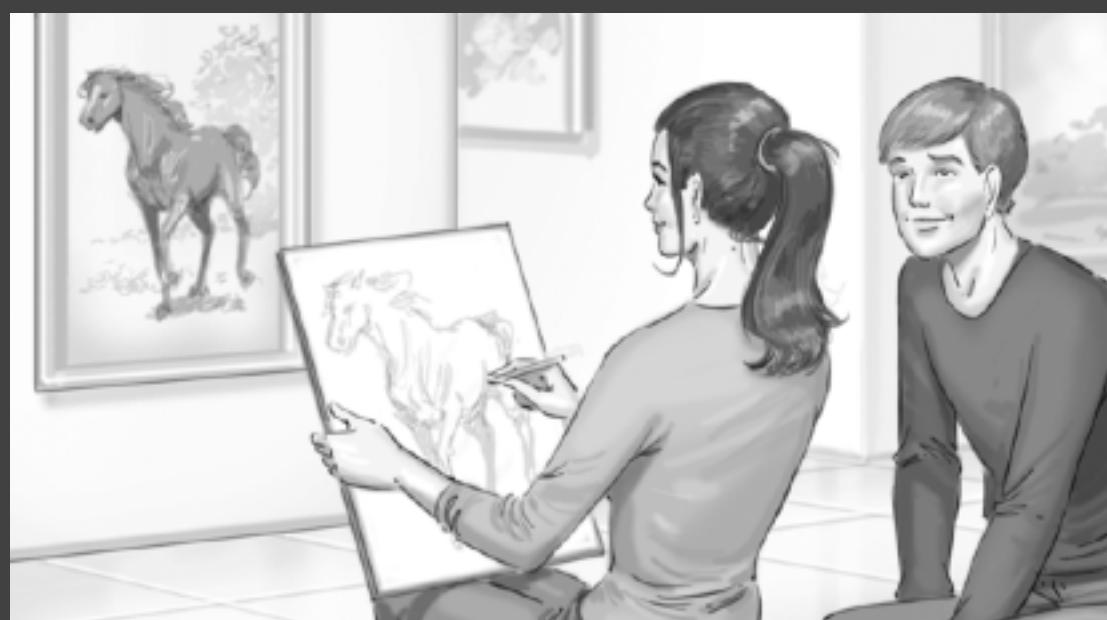

FORMA & NARRACJA

Moim celem jest stworzenie filmów o lekkim, świeżym i naturalnym charakterze. Dynamiczna kamera, ale nie zbyt dynamiczny montaż. Konkretne i zwięzłe wypowiedzi w określonym rytmie.

To, czego chciałbym uniknąć to wrażenie sondy ulicznej, czy wywiadu telewizyjnego. Kluczem będzie lekkość wypowiedzi bohaterów oraz odpowiednie tempo wypowiedzi.

SCENARIUSZ

Film otworzy ujęcie stanowiące, na którym zobaczymy kompleks budynków Muzeum Śląskiego. Widok powinien robić wrażenie i przedstawiać imponującą skalę obiektu. Po wejściu kamery do środka usłyszymy głos lektora

Z okazji 90-tych urodzin #naszemuzeum zapytaliśmy, co to dla Was znaczy.

Następnie bohaterowie w różnym wieku krótko opowiedzą czym jest dla nich Muzeum Śląskie. Bardzo ważne jest, aby bohaterowie nie stali sztywno przed kamerą. Moim celem jest uniknięcie efektu tzw. „gadających głów”. W związku z tym nasi bohaterowie powinni wejść w interakcję z kamerą po chwilowym przerwaniu swoich czynności lub w samym środku trwania jakiejś sytuacji.

Kobieta z dzieckiem na rękach. Typowa rodzinna sytuacja. Mąż przekazuje małe dziecko na ręce swojej żony, ta po chwili zauważa zbliżającą się kamerę i zwraca się wprost do niej:

Dla mnie to miejsce, w którym czuję się mile widziana z całą rodziną.

Kobieta przytula swoje dziecko, a następnie wraca do członków swojej rodziny.

Ujęcie z udziałem starszego pana. Senior stojący przed jedną z ekspozycji pokazuje coś swojemu wnuczkowi. Po chwili zauważa zbliżającą się kamerę i mówi wprost do niej:

Łączące doświadczenie ze świeżą energią.

Następnie wraca do wnuczka, a kamera wędruje dalej. Dociera do pary nastolatków szkicujących w dużym skoroszycie. Dziewczyna odrywa się na chwilę od skoroszytu i mówi wprost do kamery:

Można tu nie tylko oglądać, ale samemu coś stworzyć.

Po czym zaczyna rysować dalej.